

bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Afgiftkantoor:
8000 BRUGGE
Toelatingsnummer:
P209.039

**Zalig Kerstfeest
Voorspoedig 2025**

Feestmaaltijd ten voordele van SOS Caiza
Zondag 26 januari 2025 Zie pag. 10

48ste jaargang - december 2024 / Driemaandelijks tijdschrift

TEN GELEIDE

Meer dan ooit
moeten wij durven dromen
van een nieuwe wereld.
Meer dan ooit
moeten wij leren inzien
dat geen wapen
iemand vrede brengt.
Meer dan ooit
moeten wij
van harte kiezen
voor de zachte kracht
van mildheid,
mededogen en vertrouwen.

(Kris Gelaude)

Beste lezer,

**wij wensen u sprankelende kerstdagen
en een voortreffelijk 2025.**

**Om het nieuwe jaar goed in te zetten én ons project te steunen
bent u van harte welkom op ZONDAG 26 JANUARI 2025
FEESTELIJKE MAALTIJD IN DE KERKEWEGEL (Uitkerke)
ten voordele van het project – start om 12 uur.**

Meer info op pagina 10.

soscaiza.be

UIT HET DAGBOEK VAN LIEVE CLAEYS.

4 augustus

De vorige zending koffers is nu in La Paz, reeds een maand. Ik hoop dat ze die niet weer vijf maanden houden. Het is hier voor het moment veel minder koud, het vriest nog 's nachts maar er is nooit meer dan één en een halve centimeter ijs op het water. We zitten hier nu in de "fiestas Patrias" vijf, zes en zeven augustus, min of meer gelijk bij ons 21 juli. Er zijn natuurlijk optochten en dagen van niets doen en ook van dronkenschap natuurlijk. Voor mij zijn het enkele dagen van zéér veel werk gezien Elza naar België vertrekt. Ze moet me alles uitleggen want ik krijg nu haar werk op mijn nek. Dat is nogal iets als iemand met vakantie gaat.

15 augustus

15 augustus is hier geen feestdag, het is een gewone werkdag. Het was vandaag zoals elke woensdag "dag van de campo". We zijn naar Chalviri geweest en er was juist een feest. De "Alferez" dat is hij die het feest geeft, betaalt de mis en de processie. Het Lieve Vrouwebeeld in de kapel kreeg van hem nieuwe kleren: roze met zijn naam op geborduurd. Vervolgens zal hij ook heel wat geld uitgegeven hebben aan jenever. De dorpsfanfare vergezelde de "Alferez" tot de kapel. De vrouwen hadden hun beste "polliera" aan: een plooirok in blinkende zijde met al de plooi'tjes er goed in en van helle kleuren, hoog-blauw, bloedrood of helgroen. Ze dragen ook hun "manta", een grote sjaal met mooie bloemen op. Padre Carlos deed de mis en ik gaf het commentaar in Quetchua zoals altijd. Na de mis was er processie. Op een lapje grond van zes of zeven meter stonden twee altaren. Onze Lieve Vrouw werd meegedragen van het ene altaar naar het andere. Er werd een Onze Vader en een Weesgegroet gebeden en een lied gezongen. En na vijf minuten was "de processie binnen" in de letterlijke zin van het woord. We hadden weinig volk in de vergadering achteraf want eenmaal de godsdienstige plechtigheden afgelopen zijn, begint het drinken. Er wordt gedanst, de fanfare speelt en er wordt "cyngani", pure jenever, gedronken. Zolang men het drinken niet ziet, is het heel sympathiek. Het zijn arme mensen die niets hebben om zich te amuseren en die eens alles willen vergeten in de drank. Het weinige geld dat ze hebben verteren ze daarin. Het ergste is als ze nuchter worden en opnieuw moeten beginnen.

7 september

Het heeft nogal een beetje geduurd voor ik schreef hé maar ik heb toch zoveel werk. Waarschijnlijk zal ik volgende week minder werk hebben want er zal weer staking zijn als de leraars geen opslag krijgen. Waarschijnlijk zullen ze geen opslag krijgen want het is reeds een maand dat ze aan het vergaderen en bespreken zijn. Al twee keer schorsten ze een paar dagen de lessen. Maar ik geloof dat het nu gemeend zal zijn. Het is jammer maar ik maak er het beste van en profiteer ervan om wat uit te rusten. De koffers staan nu al drie maanden in La Paz. Ze zijn niet los te krijgen, schuld van een minister. Dus gaan we maar weer geduld hebben. Anders gaat alles hier goed. Er is hier nog een eigenaardigheid waaraan ik nog altijd niet gewoon ben. Als ik bijvoorbeeld aan iemand vraag: "Su chico no ha hecho todaira su primera comunión?" (= heeft uw kind al zijn eerste communie gedaan?), dan antwoordt men: "Si, no lo ha

hecho" (ja, het heeft ze nog niet gedaan). Wij zouden gewoon "neen" zeggen maar zij zeggen " ja". Zo ben ik dikwijls gefopt. Het schooljaar is in België weer begonnen en hier loopt het op zijn einde, dat is nogal een verschil hé.

7 oktober

Mgr. Cleto heeft padre Santiago als zijn secretaris benoemd voor het concilie. De bisschoppen zijn reeds weg maar de padre zal pas op het einde van de maand in Rome zijn Hij vertrekt hier op 19 oktober. In december wil de bisschop het Heilig Land bezoeken en zelfs ook het college voor Latijns- Amerika in België. Hij is 75 jaar, een Boliviaan maar een zeer goede bisschop. Ik heb nog groot nieuws. Voor hij vertrok heeft Mgr. Cleto Padre Santiago benoemd tot pastoor van Caiza en hij heeft mij meteen overgeplaatst naar Caiza om er samen met de padre te beginnen werken en om er later een equipe te vormen. Caiza ligt helemaal midden in de campo en het is altijd mijn droom geweest om in de campo te werken. Maar wat meer is, er is een normaalschool met meer dan driehonderd leerlingen, jongens en meisjes. Al zeven jaar wordt er geen fatsoenlijke godsdienstles meer gegeven. Ook het logement van de studenten is erbarmelijk. Hier in Potosi was de reactie nogal heftig omdat we weggaan. Het doet me ook pijn om Potosi te verlaten waar ik nu twee jaar hard gewerkt heb. Maar gezien de bisschop er absoluut aan houdt dat ik ga, heb ik het maar aangenomen. Gezien ik "Directora de una escuela" geweest ben in België en zelf normaliste ben, is dat juist iets voor mij zegt Mgr Cleto. Ook had hij geweldig veel gaven gevonden in de vorming van mijn catechisten en in de manier waarop ik met mijn lessen en handleidingen de onderwijzers wat godsdienstmethodiek probeer bij te brengen. Ik moest niet beginnen uitleggen dat dit nog allemaal niets te maken had met lesgeven in een normaalschool en met het opnemen van dergelijke zware verantwoordelijkheden. Hij wuifde het allemaal weg. Hij schijnt dus een schrikkelijk hoog gedacht van mij te hebben... dus moet hij maar voor de gevolgen instaan. Ik ben dan maar weer beginnen koffers pakken en dit allemaal zonder de hulp van mama...! Ik heb besloten naar Nuki te gaan bij de redemptoristen midden in de campo. Zij houden zich speciaal met onderwijs bezig en zijn de enigen die tot hertoe interessante contacten hadden met de normaalschool in Caiza gezien er elk jaar een deel normalisten van het vierde jaar daar stage deden. Morgen vertrek ik met pak en zak en blijf in Nuki tot Padre Santiago terug is uit Rome. Dan gaan we samen naar ons nieuw werkterrein! Dat is wel veel nieuws hé!! Verder is er nog dit dat Caiza op een goede 3000 m ligt. Het is er dus veel warmer en men lijdt er niet van de hoogte als men gewoon is van op 4000 m en meer te leven. Het zijn waarschijnlijk de 300 tot 400 laatste meters die de doorslag geven en zo afmatten. Eenmaal op 3533 m is het heel menselijk. Caiza ligt op zeventig kilometer van Potosi, dus voor Bolivia is dat "heel dichtbij". Nu wil ik nog iets vragen. Gezien we nu een afzonderlijke equipe vormen, zou ik willen dat ge alles wat de mensen voor mij verzamelen in aparte koffers opstuurt met mijn naam erop. Ge moet u niet laten uit uw lood slaan als ze beweren dat alles toch verdeeld wordt. Ik heb twee jaar verantwoordelijk gestaan voor de koffers en ik weet genoeg hoe het gaat. Tussen België en Bolivia is er oneindig verschil: dus persoonlijke koffers met persoonlijke naam.

— Volgende keer schrijf ik vanuit Nuki. —
Heel genegen

Lieve. ▼

NIEUWS UIT CAIZA_

Padre Julián schrijft.

We zijn in februari (start van het schooljaar 2024) gestart met 374 leerlingen. Op 10 november 2024 zijn er nog 263. Dus slechts 11 leerlingen zijn in de loop van het schooljaar afgevallen.

Moeilijkheden:

Ieder jaar komen er een aantal jongeren met veel problemen naar het college in Caiza. Het zijn vooral jongeren uit steden en uit disfunctionele gezinnen. Ze wonen bij één van de ouders. Maar er zijn ook weeskinderen die opgevoed worden door de grootouders of door een oom of tante. Wij proberen hen heel tactvol op te vangen en te begeleiden. Vooral de meisjes die soms mishandeld zijn of zelfs verkracht door hun eigen familie: ouders, broers of zusters of wat verdere familie.

Ze worden naar Caiza gebracht om hen te laten ontsnappen aan de schrijnende situatie thuis. Maar de trauma's zitten heel diep. Zo hebben we een meisje gehad dat zelfmoord heeft gepleegd door van een brug te springen. Ze was verschillende keren verkracht door haar broer. Het ergste was dat de ouders op de hoogte waren, maar niets ondernamen omdat de vader zelf een jonge vrouw uit zijn dorp had verkracht. De broer wist dat en dreigde de ouders af.

Realisaties.

We werken verder in ons katholiek educatief centrum dat uitstraling heeft in de regio rond Caiza maar ook in het departement Potosí en zelfs in het gehele land. De redenen zijn talrijk.

Enkele voorbeelden.

- lessen van 8.00 tot 12.30 uur en van 14.00 tot 17.00 uur met een korte onderbreking in voor- en namiddag. (N.v.d.r. dat is beduidend meer dan in de meeste scholen).
- een eerste studietijd met begeleiding van 18.00 tot 19.30 uur en een tweede van 20.00 tot 21.30 uur.
- gemeenschapswerk op zaterdag van 9.00 tot 11.00 uur zowel voor de internen als de externen. Dit gebeurt volgens een beurtrol. De andere leerlingen studeren. Zaterdag na de middag zijn ze vrij.
- zondag: mis om 11.00 uur voor de internen en om 19.00 uur voor de externen. Dit ritme van leven en studeren is verre van algemeen in Bolivia en zeker niet in het departement Potosí.

We blijven successen boeken in de robotica en ook in de olympiades van wiskunde, talen, chemie, ... ingericht door het ministerie van onderwijs blijven we scoren.

We hebben al meer dan 10 jaar een succesvolle muziekband (120 lln.). De leerlingen die de bijkomende muzieklessen volgen krijgen een getuigschrift dat hen toelaat de opleiding muziekleraar te starten.

Uitdagingen.

Sinds enkele maanden, vooral sinds februari van dit jaar, is er in heel Bolivia een snel-groeiende economische crisis. Er is een tekort aan benzine, diesel; ... en buitenlandse deviezen zoals de Amerikaanse dollar.

De laatste drie maand is de crisis alleen maar acuter geworden. Er is een enorm tekort aan brandstoffen en de wachtrijen aan de tankstations worden steeds langer. Bovendien worden grote wegen al 23 dagen geblokkeerd. Dat leidt tot een buitensporig gebrek aan basislevensbehoeften zoals rijst, suiker, En als klap op de vuurpijl zijn de prijzen van de Argentijnse producten niet langer goedkoop. Ze worden zelfs duurder dan de Boliviaanse en geraken ook niet meer geleverd.

Gelukkig hadden we enige tijd geleden veel verschillende producten aangeschaft, maar die raken nu ook beetje bij beetje op. Wat moeten we aanvangen in 2025 als de situatie niet verbetert? Uiteindelijk hebben we toch een aantal producten gekocht maar wel tegen excessieve prijzen. Zo kost een quintaal rijst dat vroeger 245Bs kostte nu 460 Bs. Ook andere producten kosten nu ongeveer het dubbele en het is verre van duidelijk hoe we uit deze crisis moeten geraken.

Uitbreiding van de loods bij het college.

De loods uit de 80-tiger jaren was aanvankelijk bedoeld als opslagruimte voor allerlei spullen van het college. In 2006 werd ze reeds vergroot en gebruikt om alle leerlingen 's morgens een ontbijt en de externen 's middags een vieruurtje te geven.

Nu breiden we ze uit naar het aangrenzende perceel met een overdekte open ruimte. Eerst werden er betonnen pilaren gegoten waarop het dak zal rusten. Nadien werd de vloer aangelegd en de bestaande muren versterkt om het afdak te kunnen dragen. Ten slotte werden de hoogwaardige plastieken golfplaten (calaminas) gemonteerd. Uiteindelijk werden de afwasbakken en de nodige waterleidingen geplaatst, zodat de leerlingen ter plaatse de vaat kunnen doen. ■

NIEUWS VAN BIJ ONS_

Feestmaaltijd ten voordele van SOS Caiza

Zondag 26 januari 2025 om 12 uur

MENU feestmaaltijd ten voordele van S.O.S. Caiza.

Aperitief en wachtbordje met 3 culinaire hapjes

Pastinaaksoep, spekjes, croutons
(met repasse tot iedereen voldoende heeft)

Filet van Brasvarken, maison saus, groententorentje, Dauphiné kroketten
(met repasse tot iedereen voldoende heeft)

Krokant bladerdeegje, appel, melkchocolade, crème van hazelnoot

— De kostprijs bedraagt € 57 —

Je kan eventueel een kindermenu (<12 jaar) bekomen tegen de prijs van €25
Tomatensoep, kipfilet, appelmoes en kroketten, ijsje.

Wil je deelnemen?

Bel vóór 19 januari 2025 naar 050 31 94 93

(Georges en Lieve Suvée-Marrannes)

én stort het bedrag op rekening BE57 4727 0698 0135 van S.O.S. Caiza
met vermelding: Maaltijd 2025 + aantal personen

**Je bent hartelijk welkom in De Kerkewegel,
Ruitersstraat 5, Blankenberge-Uitkerke.**

Parkeren kan op het terrein van de Colruyt.

Indien gewenst halen we je op aan het station.

Geirnoarsvoecaiza in beeld

We waren weer met velen om de garnalen te pellen en kroketten te rollen!

Heel, heel hartelijk dank
aan iedereen die meehielp.

FINANCIES _

Onze ontvangsten

JULI 2024

Adoptie	410,65 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	1739 euro
Gewone giften Wal.	1385,40 euro
TOTAAL	3735,05 euro

AUGUSTUS 2024

Adoptie	221,07 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	654 euro
Gewone giften Wal.	471,40 euro
TOTAAL	1546,47 euro

SEPTEMBER 2024

Adoptie	915,86 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	804 euro
Gewone giften Wal.	381,40 euro
TOTAAL	2301,26 euro

BELANGRIJK wie een fiscaal attest
(giften vanaf €40) wenst dient zijn of
haar rijksregisternummer op te geven.
Indien u dit nummer (op de achterzijde
van uw identiteitskaart) niet bezorgt mo-
gen en kunnen wij geen attest uitreiken.

Vier je een speciale verjaardag of jubileum?

Deel deze vreugdevolle momenten
met de kinderen van Caïza!

**Stel je familie en vrienden
een gift aan SOS Caiza voor.**

Een storting op rekeningnummer

BE 57 4727 0698 0135

Hoeksam 15, 8377 Zuienkerke

Tel. 050 41 72 25

Voor giften vanaf 40 euro
krijgt de schenker een fiscaal attest.

Wil je dit tijdschrift via mail ontvangen?

Dat kan!

Graag een mailtje naar mark.makelberge@telenet.be

Bezoek zeker ook eens de website voor de meest recente informatie

www.soscaiza.be

SOS Caiza vzw.

Rekeningnummer: IBAN nr. BE 57 4727 0698 0135 - KRED BE BB

Verantwoordelijk uitgever: Ludwig Vanderbeke
Brugse Steenweg 23, B-8377 Zuienkerke